

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
יבמות-בית שמאי		מאן דאמר												
מימרא														
המגרש את האשה והחזירה - מותרת ליבם	[ת"ק]											■	◇	קח: מ
אוסר.	רבי אלעזר:											■	◇	קט.
וכן המגרש את היתומה והחזירה - מותר ליבם	[ת"ק]											■	◇	קט.
אוסר.	רבי אלעזר:											■	◇	קט.
קטנה שהשיאה אביה, ונתגרשה כיתומה בחיי האב, והחזירה - דברי הכל אסורה ליבם.	[דברי הכל]											■	◇	קט.
מאי טעמא דרבי אלעזר? הואיל ועמדה עליו שעה אחת באיסורא.	עיפה:											■	◇	קט.
אי הכי, חליצה נמי לא תיבע?	אמרו ליה רבנן לעיפה:											■	◇	קט.
וכי תימא הכי נמי												!		קט.
משום רבי אלעזר אמרו חולצת	והתניא:											■	◇	קט.
ר' אלעזר לא ידענא מאי טעמא.	אלא אמר עיפה:											■	◇	קט.
היינו טעמא דרבי אלעזר, מספקא ליה אי מיתה מפלת אי נשואין הראשונים מפילים, אי מיתה מפלת - הא רמיא קמיה לייבום, אי נשואין הראשונים מפילים - הא עמדה עליו שעה אחת באיסור.	אביי:											■	◇	קט.
לעולם פשיטא לרבי אלעזר דמיתה מפלת, ומיהו הכל בקיאי בגירושין, ואין הכל בקיאי בחזרה.	רבא:											■	◇	קט.
אדרבה, חזרה כיון דיתבא תותיה אית ליה קלא												■	◇	קט.
מי לא עסקינן דאהדרה באורתא ושכיב בצפרא?												■	◇	קט.
היינו טעמא דרבי אלעזר, דגזר הני משום יתומה בחיי האב והחזירה.	רב אשי:											■	◇	קט.
הכי נמי מסתברא												■	◇	קט.
קטנה שהשיאה אביה, ונתגרשה כיתומה בחיי האב, והחזירה - דברי הכל שאסורה ליבם.	מדקתני סיפא:											■	◇	קט.
האי מאי למימרא? פשיטא												■	◇	קט.
אלא לאו הא קמ"ל, טעמא דר' אלעזר, דגזר הנך משום האי												■	◇	קט.
שמע מינה.												■	◇	קט.
מודים חכמים לר' אלעזר, בקטנה שהשיאה אביה ונתגרשה - הרי היא כיתומה בחיי האב והחזירה שאסורה ליבם, מפני שגירושיה גירושין גמורים, ואין חזרתה חזרה גמורה	תניא כוותיה דרב אשי:											■	◇	קט.
בד"א - שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא קטנה, אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה, אי נמי החזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו, ומת - או חולצת או מתייבמת	[ת"ק]											■	◇	קט.
חולצת ולא מתייבמת.	משום רבי אלעזר אמרו:											■	◇	קט.
צרתה מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											■	◇	קט.
היא גופה גזירה, ואנן ניקום וניגזור גזירה לגזירה?	אמר ליה: [רב נחמן]											■	◇	קט.
היא וצרתה חולצת	והא תניא, משום רבי אלעזר אמרו:											■	◇	קט.
היא וצרתה סלקא דעתך?												■	◇	קט.
אלא לאו, או היא או צרתה חולצת												■	◇	קט.
לאו תרוצין קמתרצת? תריץ הכי: היא חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.												■	◇	קט.
שני אחין נשואין לשתי אחיות קטנות, ומת בעלה של אחת מהן - הלזו תצא משום אחות אשה.												■	◇	קט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge &question-שאלה ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
יבמות-בית שמאי														
מימרא		מאן דאמר												
וכן שתי חרשות													■	קט.
גדולה וקטנה													■	קט.
מת בעלה של קטנה - תצא הקטנה משום אחות אשה													◇ ■	קט.
מת בעלה של גדולה - רבי אליעזר אומר: מלמדין את הקטנה שתמאן בו	[רבי אליעזר]												◇ ■	קט.
אם מיאנה - מיאנה, ואם לאו - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה	רבן גמליאל:												◇ ■	קט.
אי לו על אשתו, אי לו על אשת אחיו, מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה.	רבי יהושע:												◇ ■	קט.
ומי שרי?													?	קט.
לעולם ידבק אדם בשלשה דברים, ויתרחק משלשה דברים	והתני בר קפרא:												◇ ■	קט.
ידבק בשלשה דברים: בחליצה, ובהבאת שלום, ובהפרת נדרים													◇ ■	קט.
ויתרחק משלשה דברים: מן המיאון, ומן הפקדונות, ומן הערבונות													◇ ■	קט.
מיאון דמצוה שאני.													!	קט.
לעולם ידבק אדם בשלשה דברים.	גופא, תני בר קפרא:												■	קט.
בחליצה - כאבא שאול													■	קט.
הכונס את יבמתו לשם נוי, לשם אישות, לשם דבר אחר - כאילו פוגע בערוה, וקרוב בעיני להיות הולד ממזר.	דתניא, אבא שאול												◇ ■	קט.
בהבאת שלום - דכתיב: (תהלים ל"ד) בקש שלום ורדפהו													◇ ■	קט.
אתיא רדיפה רדיפה, כתיב הכא: (תהלים ל"ד) בקש שלום ורדפהו, וכתוב התם: (משלי כ"א) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד.	ואמר רבי אבהו:												■ ■	קט:
בהפרת נדרים - כרבי נתן													■	קט:
הנודר - כאילו בנה במה, והמקיימו - כאילו הקריב עליה קרבן.	דתניא, רבי נתן:												◇ ■	קט:
ויתרחק משלשה דברים.	[בר קפרא]												■	קט:
מן המיאון - דלמא גדלה ומיחרטא בה.													◇ ■	קט:
מן הפקדונות - בבר מתא, דבייתיה כי בייתיה דמי.													◇ ■	קט:
מן הערבון - בערבי שלציון													◇ ■	קט:
מאי דכתיב: (משלי י"א) רע ירוע כי ערב זר? רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים, ולערבי שלציון, ולתוקע עצמו לדבר הלכה.	דא"ר יצחק:												◇ ■	קט:
מקבלי גרים - כר' חלבו													■	קט:
קשים גרים לישראל כספחת בעור.	דאמר ר' חלבו:												◇ ■	קט:
ערבי שלציון - דעבדי שלוף דוין.													◇ ■	קט:
תוקע עצמו לדבר הלכה													■	קט:
כל האומר אין לו תורה - אין לו תורה	דתניא, רבי יוסי:												◇ ■	קט:
פשיטא													?	קט:
אלא כל האומר אין לו אלא תורה - אין לו אלא תורה													◇ ■	קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator										
יבמות-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קט:
הא נמי פשיטא											◌	קט:
אלא דאפילו תורה אין לו.											◌	קט:
מאי טעמא?											◌	קט:
אמר קרא: (דברים ה') ולמדתם ועשיתם כל שישנו בעשיה ישנו בלמידה, כל שאינו בעשיה אינו בלמידה.	רב פפא:										◌	קט:
ואיבעית אימא, לעולם כדאמריתו מעיקרא: כל האומר אין לו אלא תורה - אין לו אלא תורה, לא צריכא, דקא מגמר לאחרני ואזלי ועבדי, מהו דתימא אית ליה אגרא לדידיה, קמ"ל.											◌	קט:
ואיבעית אימא: תוקע עצמו לדבר הלכה - בדיינא דאתי דינא לקמיה, וגמר הלכה ומדמי מילתא למילתא, ואית ליה רבה ולא אזיל משאיל											◌	קט:
לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו, שנאמר: (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפחד בלילות, מפחד של גיהנם שדומה ללילה.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◌	קט:
אם מיאנה וכו'.	רבן גמליאל:										◌	קט:
מאי טעמא דר"ג? משום דקסבר: קידושי קטנה מיתלא תלו, וכי גדלה גדלי בהדה אע"ג דלא בעל, או דלמא משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:										◌	קט:
היינו טעמא דר"ג, משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא.	אמר ליה: [רב]										◌	קט:
אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא	רב ששת:										◌	קט:
המקדש את הקטנה - קידושיה תלוין	דתניא:										◌	קט:
מאי תלוין? לאו כי גדלה גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל											◌	קט:
הא מילתא דקטנה מיתלא תליא וקיימא, אי בעל אין, אי לא בעל לא, דאמרה: הוא עדיף מינאי ואנא עדיפנא מיניה.	רבין בריה דרב נחמן:										◌	קט:
וסבר רב אי בעל אין, אי לא בעל לא?											◌	קט:
קטנה שלא מיאנה, והגדילה ועמדה ונשאת, רב אמר: אינה צריכה גט משני	והא איתמר: [רב]										◌	קט:
צריכה גט משני	שמואל:										◌	קט:
מאי לאו דלא בעל											◌	קט: